

Oponentní posudek diplomové práce

Název práce :   Filharmonie pro Prahu
Autor :   Dmytro Novikov
Atelier :   MgA Ondřej Císler PhD
Oponent :   Ing.arch MgA Juraj Sonlajtner

Potřeba budovy Filharmonie pro Prahu je dlouhodobým tématem. Předpolí Štefánikova mostu je vhodně zvolenou variantou pro tak velkolepé funkční využití. Řešené místo je prostorem, kterému schází jasné urbanistické řešení a umístění adekvátní funkce.

Předložené urbanistické analýzy jsou dostatečné, nicméně prokazují rozpačitou práci s měřítkem a velikostí navržené hmoty. Autor výrazně orientuje navrženou budovu směrem k městu a tudíž "zády k řece". Orientace hlavního vstupu k předpolí mostu je správná volba, ale všechna loubí a venkovní atria celkově znejasňují vztah budovy k okolí. Volba celkové orientace je nedostatečně zvládnutá a je to patrné ve výsledném uspořádání.

Autor navrhuje monumentální, cca 300 metrů dlouhou hmotu a rytmizuje ji dvěma objemy sálů, které z hlavní hmoty výrazně vystupují. V návrhu je sympatická výšková symbióza s městem. Budova působí z lidského horizontu jako dlouhá struktura, ukazující dominantní funkce a naznačující své vnitro.

Vzhledem k celkové umísťované kapacitě se domnívám, že nebylo nutné v této části pražského centra zastavět tak velkou plochu na úkor venkovních veřejných prostor, které mohli filharmonii obklopovat. Uvítal bych celkové velikostní srovnání s jinými budovami filharmonii, zejména s těmi, které autor uvádí jako hlavní reference.

Osobně mi chybí větší snaha o vytvoření ikonické hmoty, celistvého symbolu. U tak velkolepé funkce na významném místě, bych ocenil pokus o překročení "bezpečné roviny" rytmizované struktury s akcentem objemů sálů. Presentované inspirace, které autor uvádí jsou vesměs výraznými symboly a architektonickými klenoty v místech, kde se nacházejí.

Stavební program byl součástí zadání, nicméně neumím posoudit, jestli byl provozní model konzultován se zástupci filharmonie nebo jinými specialisty. V analytické části práce chybí provozní schemata včetně kapacit. Z hlediska dispozičního řešení oceňuji, že se autor nevěnuje řešení samotného sálu, jedná se o náročné téma, které by bylo na samostatnou práci z hlediska akustiky, proporcí a viditelnosti. V projektu je převzatý sál z existující a fungující koncepce. Hmotové oddělení malého a hlavního sálu přineslo potřebu dvou reprezentativních vstupů jako důsledek celkové koncepce. Paradoxně nejzajímavější je řešení vstupu pro orchestr. Nejistě působí vzájemná proporce vstupů v návaznosti na jejich kapacitu a počty osob pro které jednotlivé vstupy slouží. Vnitřní dispozice objektu je v detailu řešena racionálně a většinou zvládnutá.

Co se týče vnější architektury, oceňuji zajímavou práci s modulacemi. Fasády jsou materiálově i kompozičně pojaty vkusně. Celková architektura je na pomezí abstraktní výtvarnosti a snahy o určitý konstruktivistický řád, přičemž tyto dvě roviny působí protikladně a výsledek nejistě.

Celková prezentace diplomní práce co se týče obsahu i grafiky je výjimečná. Autor zpracoval zajímavé a extrémně náročné téma, tudíž přes všechny výhrady považuji předloženou diplomní práci za kvalitní, a podnětnou.

Navrhuji hodnocení A (-).

V Praze dne 5.6.2019

Juraj Sonlajtner

